

SF's, stemmer Det Konservative Folkeparti imod.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg synes, det tit bliver gentaget her fra talerstolen, at Venstre ved man hvor man har. Men det, man kan konstatere, er, at når man stiller et konstant spørgsmål til hr. Anders Fogh Rasmussen, så nævner han det ikke med et eneste ord. Ikke ét ord! Tværtimod bruger hr. Anders Fogh Rasmussen al taletiden til at sige, at fru Pia Gjellerup ikke svarer ordentligt på hans spørgsmål. Men det er jo en anden sag.

Så jeg vil gentage mit spørgsmål, og grunden til, at jeg stiller det, er, at det jo ikke er en almindelig debat om, hvorvidt partistøtten skal lidt op eller ned, men om, at partiet Venstre har gjort spørgsmålet om, at partistøtten ikke skal op, til deres mærkesag frem for alt.

Derfor spørger jeg altså hr. Anders Fogh Rasmussen: Hvad har partiet Venstre tænkt sig at gøre med disse midler, når det får dem? Kan vi få et svar på, om man vil afvise at modtage dem? Har man så konsekvent en modstand imod partimidlerne, eller hvad vil man gøre? For hr. Anders Fogh Rasmussen ved jo udmærket, at der er markeret et flertal for det.

Så jeg vil gerne høre, hvad partiet Venstres holdning er, når det skal modtage partistøttemidlerne. Vil man modtage dem eller ej?

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal først sige, at vi kan ikke stemme for Venstres ændringsforslag.

Jeg synes, det fremgik meget tydeligt af hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg, hvad dette her drejer sig om. Det drejer sig jo om, at Venstre, ligesom når en mor forsvarer sit lille barn, vil forvare Venstres ret til at få store tilskud fra erhvervslivet, uden at det skal oplyses, hvem pengene kommer fra. Det er jo rent mundsvejr, når Venstre hævder, at det lever af græsrodderne. Sandheden er, at Venstre får hovedparten af sine indtægter fra det private erhvervsliv og fra tilskudsydere udefra. Derfor drejer dette her sig i virkeligheden om, at Venstre i dag har en kæmpefordel af at kunne få milliontilskud fra erhvervslivet, og at det vil man fastholde retten til at kunne få, uden at det skal oplyses, hvem pengene kommer fra.

Vi har stillet en række ændringsforslag til L 243 om oplysningspligten, som jeg godt lige vil gøre rede for. Det er jo sagt, at der er tale om

et fremskridt i det lovforslag. Ja muligvis, men jeg synes også, det skal siges, at der er tale om meget store huller i lovforslaget.

Vi gjorde under førstebehandlingen opmærksom på bagatelgrænsen på 20.000 kr. Vi kan overhovedet ikke se, hvorfor man skal have denne grænse. I hvert fald skal den betydelig længere ned. Jeg ved, at der er forskel på partiernes økonomiske muligheder. For os er bidrag på 20.000 kr. et meget, meget stort bidrag, og selv et bidrag på 15.000 kr. vil være et meget stort bidrag for SF. Derfor foreslår vi en bagatelgrænse på 2.000 kr. i stedet for. Det er ikke rimeligt, at der er så høj en bagatelgrænse som 20.000 kr.

Under behandlingen i udvalget er det derudover kommet frem, at oplysningspligten jo ikke gælder for de enkelte bidrag. Det vil sige, at hvis Landbrugsraadet bidrager med 200.000 kr. til partiet Venstre, eller hvad det nu bidrager med, er der ingen mennesker, som kan se, at Landbrugsraadet har givet så mange penge til Venstre, eller at hvis Dansk Industri giver det dobbelte beløb til Venstre eller De Konservative, er der ingen mennesker, der kan se, at der er givet så mange penge til Venstre og De Konservative. Det eneste, man kan se, er, at Landbrugsraadet har givet over 20.000 kr. til Venstre, og at Dansk Industri har givet et beløb til De Konservative og til Venstre på over 20.000 kr. Og det er der ærlig talt ikke særlig meget nyt i.

Så det er helt klart et hul, at det ikke pålægges at informere om, hvor meget den enkelte bidrager giver til det pågældende parti. Og derfor har vi stillet ændringsforslag om, at det fremgår af partiregnskabet, at den virksomhed, der giver så og så mange penge til Venstre, skal informere om, hvor mange penge, den giver, at f.eks. Landbrugsraadet skal informere om, at det giver så og så mange penge til Venstre, osv. Det er jo rimeligt, hvis der skal være en reel oplysningspligt.

Det er jo heller ikke med, at hvis man giver støtte til enkeltkandidater, skal det også omfattes af oplysningspligten. Og der er vel nok en tendens til, at der i stigende grad bliver givet penge til enkeltkandidater ude omkring. Det gælder ikke blot de socialdemokratiske kandidater, men også de borgerlige kandidater, tror jeg. Og da det er en rimelig del af det tilskud, man får fra enten erhvervsvirksomheder eller fagforeninger, bør det også omfattes af oplysningspligten.